

Sygn. akt I ACa 1116/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Roman Sugier (spr.)
Sędziowie :	SA Anna Bohdziewicz SO del. Artur Żymelka
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko K. B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt I C 282/14,

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO del. Artur Żymelka	SSA Roman Sugier	SSA Anna Bohdziewicz
------------------------	------------------	----------------------

Sygn. akt I ACa 1116/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 marca 2015r. Sąd Okręgowy w Częstochowie zasądził od pozwanej K. B. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. kwotę 246.029,41 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2014r.

Ponadto Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10.293 złote tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Częstochowie kwotę 9.226 złotych tytułem opłaty od pozwu od uiszczenia której powód był zwolniony.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach faktycznych.

W dniu 7 kwietnia 2010 roku pozwana zawarła z (...) Bankiem (...) SA z siedzibą w W. umowę o udzieleniu kredytu na kwotę 200.000 złotych. Okres kredytowania miał wynosić 71 miesięcy. Raty miały być płatne miesięcznie zgodnie z ustalonym harmonogramem.

Bank pobrał prowizję od udzielonego kredytu w kwocie 3.400 złotych. Zabezpieczeniem kredytu było poręczenie wekslowe udzielone przez M. M..

W dniu 6 października 2011r. pozwana wystąpiła do kredytodawcy z wnioskiem o zawarcie ugody dotyczącej obniżenia wysokości miesięcznych rat. Do zawarcia ugody doszło 18 października 2011r. W tej dacie wysokość zadłużenia wynosiła 184.083,34 złote, a odsetek 8.910,13 złotych.

Strony uzgodniły, że przez okres 6 miesięcy pozwana będzie spłacała raty w wysokości po 1.000 złotych miesięcznie. Strony zastrzegły, że ugoda nie stanowi odnowienia w rozumieniu art. 506 kc.

Ze względu na brak realizacji ugody zgodnie z ustalonym harmonogramem bank wypowiedział pozwanej umowę kredytową i wezwał do zapłaty całości kredytu.

W dniu 29 czerwca 2012 roku bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wskazując w nim zadłużenie pozwanej na kwotę 193.743,48 złotych.

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2012 roku Sąd Rejonowy w Z. w sprawie o sygn. akt I Co 1568/12 nadał klauzulę wykonalności temu tytułowi przeciwko dłużnikom K. B. i M. M. z ograniczeniem odpowiedzialności dłużników do kwoty 300.000 złotych.

Bank w dniu 14 listopada 2012r. skierował do komornika wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

W dniu 17 września 2013r. bank sprzedał wierzytelność przysługującą mu w stosunku do pozwanej powodowi. W dniu sprzedaży zadłużenie pozwanej wobec cedenta wynosiło 238.118,27 złotych, na co składało się zadłużenie z tytułu niespłaconego kapitału w wysokości 172.186,36 złotych, odsetki umowne w wysokości 65.735,91 złotych oraz koszty w wysokości 196 złotych.

(...) SA w dniu 14 października 2013r. złożyła u komornika wnioski o umorzenie postępowania egzekucyjnego ze względu na sprzedaż wierzytelności przysługującej jej w stosunku do pozwanej. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone 4 listopada 2013r.

Pozwana zawiadomieniem z dnia 7 października 2013r. została poinformowana o dokonanej cesji i zmianie wierzyciela.

Mimo wezwania nie uregulowała zadłużenia w stosunku do powoda.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Za bezzasadny Sąd uznał zarzut niedopuszczalności drogi sądowej ze względu na zapis na sąd polubowny. W ocenie Sądu z dowodów zgromadzonych w sprawie nie wynika, aby między wierzycielami, a pozwaną doszło do tego rodzaju uzgodnień. Sąd podkreślił, że zgodnie z art. 1162 kpc zapis na sąd polubowny powinien być sporządzony na piśmie. W ocenie Sądu nie zachodził też stan rzeczy osądzonej wynikający z wcześniejszego wydania bankowego tytułu egzekucyjnego. Sąd wyjaśnił, że bankowy tytuł egzekucyjny nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej.

Za bezzasadny Sąd uznał także zarzut pozwanej jakoby umowa cesji zawarta między bankiem udzielającym pozwanej kredytu i powodem była nieważna ze względu na brak causa przelewu wierzytelności.

Zdaniem Sądu umowa cesji nie miała charakteru rozporządzającego w rozumieniu art. 510 § 2 kc, a więc jej ważność nie była uwarunkowana od causa przysporzenia.

Sąd nie podzielił też zarzutu pozwanej jakoby umowa cesji była nieważna ze względu na brak u niej elementów przedmiotowo istotnych.

W ocenie Sądu umowa sprzedaży wierzytelności oraz załącznik nr 1 do Aneksu nr (...) do umowy precyzyjnie wskazuje poszczególne elementy wierzytelności nabytej przez powoda. Białe pola w załączniku mają na celu ochronę danych osobowych innych dłużników i nie uniemożliwiają identyfikacji przedmiotu cesji dotyczącej długu pozwanej.

Za bezzasadne Sąd uznał twierdzenie pozwanej, że odpowiada w stosunku do powoda z tytułu zaciągniętego zobowiązania jedynie w połowie, gdyż w takiej samej części za dług odpowiada M. M..

Sąd wyjaśnił, że osoba ta jako poręczyciel wekslowy zobowiązania zaciągniętego przez pozwaną odpowiada solidarnie za zapłatę długu, co nie zwalnia pozwanej ze spłaty połowy długu.

Nie doszło też do przedawnienia dochodzenia roszczenia, gdyż poprzedni wierzyciel pozwanej jeszcze przed jego upływem podjął działania zmierzające do dochodzenia długu. Postępowanie egzekucyjne przerwało bieg terminu przedawnienia. Zostało umorzone 4 listopada 2013r., a powód skierował pozew do sądu w niniejszej sprawie w dniu 11 lutego 2014r.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał przepis art. 509 § 1 kc, art.98 kpc i art. 113 ust. 1 w związku z art. 19 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Wyrok został zaskarżony apelacją przez pozwaną – w całości.

Skarżąca zarzuciła:

- a) naruszenie art. 510 § 2 kc polegające na uznaniu skuteczności i ważności przelewu wierzytelności między bankiem i powodem mimo braku causa przelewu wierzytelności,
- b) nieoznaczenie w umowie przelewanej wierzytelności,
- c) naruszenie art. 6 kc polegające na uznaniu, że strona powodowa nie musi wykazywać zasadności swego roszczenia co do wysokości,
- d) naruszenie przepisu art. 118 kc polegające na nieuwzględnieniu zarzutu przedawnienia.

Powołując się na powyższe pozwana wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Wniosowała nadto o obciążenie powoda kosztami procesu lub o nieobciążanie skarżącej kosztami postępowania.

Powód wnosił o oddalenie apelacji i o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny w Katowicach zważył co następuje:

Apelacja pozwanej nie jest zasadna.

Ustalenia faktyczne w oparciu o które doszło do wydania zaskarżonego wyroku nie są kwestionowane. Sąd Apelacyjny uznaje je za swoje własne jako znajdujące oparcie w zebranych dowodach. Zarzut naruszenia przepisu art. 510 § 2 kc należy uznać za chybiony. Umowa przelewu w oparciu o którą powód stał się wierzycielem pozwanej nie jest umową rozporządzającą o jakiejś rzeczy w art. 510 § 2 kc, dla ważności której niezbędne jest ustalenie istnienia ważnej przyczyny przelewu, która w ocenie pozwanej nie istnieje.

W istocie umowa zawarta przez powoda z (...) SA w dzień 17 września 2013r. stanowiła umowę sprzedaży wierzytelności.

To typowa umowa zobowiązująco-rozporządzająca, w której bank zobowiązał się przenieść w drodze przelewu na rzecz powoda prawa do wierzytelności w zamian za określoną cenę i jednocześnie dokonał rozporządzenia wierzytelnością. Przyczyna dokonania przelewu wynika z treści samej umowy. Jest nią chęć uzyskania określonej korzyści majątkowej w zamian za wyzbycie się wskazanego w umowie uprawnienia.

Nie jest też zasadny zarzut naruszenia przepisu art. 510 § 2 kc poprzez nieoznaczenie w umowie przelewu essentialia negotii umowy poprzez niedochowanie formy pisemnej dla określenia zbywanych wierzytelności. Wbrew przypuszczeniom pozwanej przelewane wierzytelności nie zostały wskazane jedynie w postaci zapisu elektronicznego na płycie CD. Z aneksu nr (...) do umowy z dnia 17 września 2013r. wynika, że bank oprócz płyt CD zawierającej wykaz wierzytelności i dłużników przekazał powodowi także pisemny wykaz (k. 49).

Cześć tego pisemnego wykazu stanowi załącznik do pisma powoda z dnia 7 sierpnia 2014r. (k. 58-61).

To, iż wykaz ten w części dotyczącej innych dłużników nie został przez powoda ujawniony w przekonywujący sposób wyjaśniono koniecznością ochrony danych osobowych innych dłużników. Wbrew zarzutom apelacji ta część wykazu, która odnosi się do pozwanej w jednoznaczny i precyzyjny sposób określa przelaną wierzytelność.

Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut naruszenia przepisu art. 6 kc.

Wbrew zarzutom apelacji powód udowodnił wysokość wierzytelności przysługującej mu w stosunku do skarżącej.

Świadczy o tym treść ugody zawartej przez pozwaną ze zbywcą wierzytelności, w której skarżąca przyznaje, że jest dłużnikiem banku i uznaje swe zobowiązanie do wysokości wskazanej w § (...) ugody (k. 83).

Uгода ta nosi cechy uznania właściwego, tj. umowy w której dłużnik przyznaje wielkość swego zadłużenia.

Wprawdzie strony w ugodzie zastrzegły, że nie stanowi ona odnowienia, a co za tym idzie powód nie może dochodzić roszczenia wyłącznie w oparciu o treść ugody, jednakże zgodzić się należy z powodem, że w zaistniałej sytuacji to pozwana winna wykazać, że jej dług jest niższy niż to wynika z ugody, a nie powód, że dług jest w wysokości uznanej przez skarżącą.

Zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda także jest chybiony.

Dla oceny jego zasadności nie ma żadnego znaczenia, że wniosek o zawarcie ugody pozwana skierowała nie do powoda lecz do zbywcy wierzytelności.

Wbrew twierdzeniom apelacji bieg terminu przedawnienia dochodzonych roszczeń nie rozpoczyna się od płatności poszczególnych rat kredytu określonych w harmonogramie stanowiącym element umowy kredytowej, lecz od daty wypowiedzenia tej umowy zmodyfikowanej ugodą z dnia 18 października 2011r. Wynika to z uzgodnień stron zawartych w § (...) ugody oraz z § (...) umowy kredytowej.

W wyniku wypowiedzenia umowy całość zadłużenia wraz z odsetkami stała się natychmiast wymagalna.

Wypowiedzenie miało miejsce 9 marca 2012 roku. Już po upływie niespełna 4 miesięcy od tej daty (...) SA wystąpił do sądu o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, co spowodowało przerwę biegu przedawnienia. Po wydaniu tej klauzuli w listopadzie 2012r. pierwotny wierzyciel skierował wniosek egzekucyjny do komornika. Tego rodzaju czynność zmierzająca do egzekwowania roszczenia także przerywa bieg przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 kc).

W stosunku do powoda bieg terminu przedawnienia rozpoczął się w dniu 17 września 2013r., kiedy to w wyniku cesji stał się wierzycielem pozwanej. Pozew został skierowany przez powoda do sądu w lutym 2014r., a więc przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia. Dlatego zarzut przedawnienia dochodzenia roszczenia podnoszony przez pozwaną nie mógł odnieść zamierzonego skutku.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc oddalił apelację pozwanej jako pozbawioną uzasadnionych podstaw.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 kpc. Sąd Apelacyjny nie dopatrył się okoliczności, o jakich mowa w art. 101 uzasadniających obciążenie kosztami postępowania apelacyjnego powoda. Pozwana nie uznała bowiem żądania pozwu i mimo braku dostatecznych podstaw wносиła o oddalenie powództwa.

Wbrew zarzutom apelacji nie istnieje możliwość dochodzenia spłaty długu przez bank, który udzielił kredytu pozwanej, gdyż w wyniku cesji wierzytelności na rzecz powoda przestał on być wierzycielem skarżącej.

SSO del. Artur Żymelka	SSA Roman Sugier	SSA Anna Bohdziewicz
------------------------	------------------	----------------------